

"Nejraději jsem ilustroval Curwooda a Zane Greye, ale nejvíce si vážím Verna. V tom je všechno, různá prostředí, mořské dno, vynálezy, třeba i předpověď zbraní hromadného ničení, ale zajímavé je, že hned dal návod, jak se těch perverzních vědců, kteří to vymysleli, zbavit. A ta Vilímkova vydání - třeba Tajuplného ostrova - jsou opravdu dokonalá.

Nejraději mám Vernova harpunáře Neda Landa. Je to typ neohroženého chlapa. Samozřejmě, že jich je víc, které mám rád.

Verne byl daleko před svou dobou. On předvídal i atomovou pumu a velice plasticky popisuje její výbuch. Prostě chcete-li ilustrovat Verna, musíte být na výši jeho představ a jeho představy jsou velice moderní. To je opět rekonstrukce, jeho myšlení, jeho představ.

Jeho romány jsem ilustroval s obrovskou chutí. Od dětství je mám rád a musím říci, že původní ilustrace, xylografie L. Benetta k prvním vydáním verneovek považuji za dokonalé, nejtěsněji se přibližují literární předloze. Pilně jsem ty knížky četl, prohlížel obrázky, a přesto mne stále víc nesmírně lákalo je ilustrovat. Když se můj sen uskutečnil a já měl před sebou z Vilímkova nakladatelství verneovky s mými obrázky - a byly jich stovky, tak jsem pocítil z té práce snad největší radost.

Píše se o mně, že mám velikou fantazii ... Ano, s tou jsem se už narodil a měl jsem vždycky zato, že bez fantazie nemůže být malíř malířem a spisovatel spisovatelem. Ostatně právě Verne - muž snu a vědění, svým fantazijním světem oslňuje právě tak děti jako dospělé, když jim vrací kus z oné snovosti, jaká v nás existuje po celý život - kdesi v koutku nepozorována, zasuta v denním spěchu."

Zdeněk Burian

"U Vilímků vládla přísná pracovní disciplína. Většina redakční a kancelářské práce se odbývala ve velké písárně, kde pracovalo několik desítek lidí. Nikde nebylo vidět známky vzruchu nebo zbytečného spěchu. Vše bylo organizováno tak, aby tiskárna dostala včas rukopisy a obrazové předlohy a tiskárna zas odevzdávala včas hotovou práci."

Zdeněk Burian

"Vilímkovy výlohy! Zrovna je mám před očima. Bylo jich osm velkých a šest malých. Tady nalevo byly verneovky, brožované i vázané ve třech vazebních typech. A u vchodu v malých výkladech byly sešity. Pro ty jsem chodil jako kluk z Bráníka pěšky, každý týden. Psal jsem pitomcům ve třídě úkoly z češtiny za šesták, abych si vydělal na ty sešity."

Z vyprávění osmdesátiletého pamětníka

Emanuela Strnada, 1980

Zpracoval:

Aleš Durčák, Muzeum Zd. Buriana ve Štramberku, © únor 2005

Prameny:

Archiv autora; archiv p. Miroslava Křenka; korespondence nakl. JRV/Zd. Burian 1931-1949, PNP Praha; Národní knihovna Praha; Vl. Prokop : Ilustrátor Zd. Burian, Ostrov Praha 1995 a prac. verze nové knihy 1999; Ondřej Neff : Jak se kreslí dobrodružství, Albatros Praha 1980